

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Lagunedrømme

Citation: Drachmann, Holger: "Lagunedrømme", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55251/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Jeg følte Bygninger glide
Forbi mig, store og smaa;
Jeg stirred bestandig i Vejret
Fra Baadens Bund, hvor jeg laa.
Der blev mig med et saa snevert
I Baadens hulede Bul,
Jeg følte Lyst til at sparke
De kalkede Grave omkuld.

Jeg vidste, hver Sten i Muren
Var plettet af Tidernes Skrift,
Jeg vidste, hver straalende Tinde
Var revnet med Slægternes Rift.
Men Stjernerne stirred alvorlig,
Hovedrystende ned:
Den kluntede Menneskemurbrok',
Som oven i Købet er vred i

Jeg vidste, jeg selv var en saadan
Enkelt, løsreven Sten,
Mine Venner kalkede Grave
Over skrøbelige Ben.
Saa tog de hinanden ved Haanden
Og gik i et mægtigt Kor,
Og sang, som der aldrig synges
Paa denne ustadige Jord. —

II.

Og medens jeg saaledes drømte,
Saa knuged jeg heftig min Haand
Som vilde jeg rive isønder
Saa mangt et usynligt Baand.
Jeg bares i stille Timer
S. Giorgios Kirke forbi.
De sang deroppe. Det kaldes
Sfærernes Harmoni.

Lagunedrømme.

Naar Natten er helligt Farter
Ved Maaneskin i Gondol,
Saa taaler man ikke rigtigt
Om Dagen den kære Sol.
Jeg følger med Smil dens Strofer;
Jeg digted den selv en Gang.

Jeg ligger paa Lidoens Strande
Og skærmer mod Solen mit Blik,
Og dysses i Søvn og drømmer
Til Belgernes sagte Musik.
Jeg digted den Sang til hende,
Som nu kredenser min Vin;
Og Stroferne bæres paa Toner
Af Cither og Violin.

Jeg drømmer, at Tiden er standset,
At Viseren paa dens Ur
Har gjort i Cirkler tilbage
En lang og møjsommelig Tur.
Musik, og en Kvinde ved Siden
Og Venner om Bordet i Krans! —
Saa griber jeg selv Violinen,
Og stryger en Dissonans. —

Til Højbords sidder jeg bænket
Med Venner i festlig Sal,
Og ved min Side en Kvinde
Kredenser den gyldne Pokal.
Der raader bestandig i Drømme
En egen skadefro Magt.
For Søvn ved den syge Lagune
Man tage sig vel i Agt.

Og Venerne ere saa glæde,
De synger en flerstemmig Sang.
Jeg vaagner og ryster af Kulde;
Jeg ligger paa Lidoens Strand.
Jeg kigger paa Uret. Det løber
Om Kap med Lagunernes Vand.